

Beleidsplan

Stichting de Blinde Schilders

Foto: Rodolfo Vejar

Organisatie en contactpersoon

Stichting de Blinde Schilders

Hans Buitelaar - voorzitter

Postbus 1136
1000 BC Amsterdam

T	06-50 23 26 37
E	info@blindpainters.org
W	http://www.blindpainters.org
KvK	41 22 64 04
BTW-nummer	805277900.B.01
IBAN	NL89 INGB 0005 9444 21
RSIN	805277900

Inhoudsopgave

1. Inleiding	3
2. De Stichting	3
2.1 Missie en visie	3
2.2 Positionering	3
2.3 Kernprincipes en uitgangspunten	4
3. Beleid	5
3.1 Doelstellingen	5
3.2 Status	5
3.3 Speerpunten beleidsplan	6
3.4 Financieel beleid	6
Bijlagen	7

1. Inleiding

Het bestuur van **Stichting de Blinde Schilders** heeft dit beleidsplan opgesteld in oktober 2020. Het beleidsplan is gericht op de doelstellingen en financiële kaders van de stichting voor de komende jaren. Het plan wordt jaarlijks geëvalueerd. Deze evaluatie wordt tevens verwerkt in het jaarverslag van de stichting. Op basis van dit beleidsplan en het jaarverslag over het voorgaande jaar wordt jaarlijks in januari een jaarplan vastgesteld voor het betreffende kalenderjaar. De eindverantwoordelijkheid voor het beleidsplan, het jaarverslag en het jaarplan ligt bij het bestuur van Stichting de Blinde Schilders.

2. De stichting

2.1 Missie en visie

De stichting de Blinde Schilders is een kunststichting uit Amsterdam opgericht in 1994. Het produceert transcendente projecten in een hedendaagse kunstcontext. Metaforisch gezien wordt de naam Blinde Schilders opgevat als 'een oogje dichtknijpen voor confrontatie met beperkingen' bij het manifesteren van complexe projecten. Kwaliteit en zorg zijn topprioriteit. De mankracht erachter is een duurzaam netwerk van mensen, die niet alleen enorm genieten van de energie die vrijkomt bij deze projecten, maar ook geloven dat deze projecten mijlpalen zullen zetten in de reis van de geschiedenis van de kunst. Door het onmogelijke te realiseren, vinden ze de inspiratie voor continuïteit en uniciteit.

2.2 Positionering

De kunstproducties zijn poëtische en filosofische reflecties van onze tijd, voornamelijk in de vorm van interventies in publieke en semi-publieke ruimtes. Je zou deze projecten kunnen omschrijven als onderdeel van een 'actieve intellectuele, sociale en politieke' metamodernistische beweging. Als men in dit stadium tenminste kan spreken over een daadwerkelijke beweging... Aspecten die echter grotendeels in alle projecten terug te vinden zijn, zijn, zoals Kim Levin in ARTnews schrijft, 'twijfel, maar ook hoop en melancholie, oprechtheid en ironie, affect en apathie, het persoonlijke en het politieke, en technologie en techne (dat vertaalt als "weten")'. Inclusief aspecten van romantische gevoeligheid en de 'nieuwe diepte', zoals cultuurtheoreticus Timotheus Vermeulen het verwoordt. James MacDowells beschrijving van metamoderne gevoelsstructuren in hun evenwicht tussen 'ironische onthechting en oprechte betrokkenheid' lijkt op de een of andere manier te kloppen.

De laatste tijd staan gevestigde instellingen zoals musea en exposanten actief open voor de zoektocht naar het 'nieuwe publiek'. Onze werk- en tentoonstellingsformats zijn altijd laagdrempelig geweest en we proberen verbinding te maken met een zo breed mogelijk scala aan mensen. De openbare en semi-openbare ruimte is hiervoor natuurlijk perfect. In overeenstemming met het idee dat 'de beste dingen in het leven gratis zijn', ook door samen te werken met highbrow instellingen, zijn we behoorlijk succesvol geweest in deze aanpak. We vinden het heerlijk om in gesprek te gaan en na te denken over het werk met mensen uit allerlei lagen van de bevolking. Maar we worden ook uitgenodigd voor presentaties en lezingen voor specifieke kunstgroepen. Ons werk past niet in musea, aan de andere kant zijn onze publicaties, documenten over de projecten, in veel museumbibliotheken te vinden.

2.3 Kernprincipes en uitgangspunten

Kernactiviteiten

De stichting ontwikkelt, produceert en manifesteert interventiekunst. Belangrijke projecten zijn de Europartrain, de World in a Shell en nu vooral de BijenTotems for Refubees, in het kader van 'De Binnenstad als Natuurreserve' die al vanaf 2013 in ontwikkeling is. Voor de komende jaren ligt het accent op de verdere doorontwikkeling en productie van BijenTotems en gerelateerde activiteiten.

Participatie

Omdat de stichting verschillende doelgroepen en thema's wil verbinden of betrekken, wordt aan ieder project een participatieonderdeel gekoppeld. Bij de BijenTotems is dit een huiskamervoorstelling of een klein circus en een inhuldiging voor de buurt. De buurt wordt nauw betrokken bij het onderhoud van de BijenTotem: in feite beheren zij hem.

Geen winstoogmerk

De stichting is een ideële instelling zonder winstoogmerk. Dit betekent dat de stichting een beperkt eigen vermogen heeft, dat de stichting uitdrukkelijk niet tot doel heeft het behalen van winst en/of het behartigen van commerciële belangen, en dat de bestuurders alleen een vergoeding ontvangen voor gemaakte onkosten.

Beloningsbeleid

Het bestuur van Stichting de Blinde Schilders vervult haar taken onbezoldigd en ontvangt alleen een vergoeding voor gemaakte onkosten. Personeel wordt betaald op projectbasis conform de door het bestuur goedgekeurde begroting. De artistiek directeur van de stichting wordt ingehuurd op projectbasis.

Artistiek team

De artistiek leider is *Hans Kalliwoda*. Hij is als experimenteel kunstenaar bezig met interventieprojecten in de openbare ruimte en probeert met zijn werk bruggen te slaan tussen de disciplines kunst en wetenschap, het spirituele en het metafysische. Hij onderzoekt en verkent de essentiële zaken die een autarkische en mobiele levensstijl mogelijk maken, mogelijk wenselijk voor de eenentwintigste-eeuwse wereldburgers.

Hij wordt hierin geassisteerd door een groot netwerk. Er is geen vaste groep mensen. Het hangt helemaal van het project af, wie eraan gaat deelnemen en wat de rol van die persoon zal zijn. Projecten zijn veelal interdisciplinair. Mensen die lid worden, blijven op de lange termijn vaak verbonden, nemen misschien zelfs een andere rol op in een ander project. Vanwege de wetenschappelijke component van projecten zijn er adviseurs, academici en specialisten die bijdragen. Er is ook de notie van het 'Gesamtkunstwerk', dat sterk in beweging is en meer gericht is op het proces dan op een eindresultaat. In de toekomst zullen we ons meer toeleggen op 'de podiumkunsten' en zullen we lokale kunstenaars en mensen rond de installaties betrekken.

De stichting is veelzijdig, van kunstproductiewerk tot curatorarrangementen, van filmproducties tot het uitgeven van boeken. Naast Hans Kalliwoda bestaan de teams uit mensen in Amsterdam en in het buitenland. Een greep: Arno Vrijman, David Haberkamp, Frank Theys, Cato Fluitsma, Ernst Reijseger, Seringe Huisman, Akira Stander, Lies Schermer, Eduardo Rojo, Fons Hoogsteder, Ernst van Deursen, Rodolfo Vejar, Frank Gössinger, Luis Soler Monte.

Bestuur en organisatie

Stichting de Blinde Schilders is een stichting. Voor de stichting zal bij de Belastingdienst een culturele ANBI-status worden aangevraagd. De stichting bestaat uit een onbezoldigd bestuur dat op

projectbasis de artistiek leider inhuurt, die op zijn beurt projectleiders, fondsenwervers en marketingmedewerkers inhuurt om de betreffende voorstelling te realiseren.

Bestuursleden:

- Hans Buitelaar, voorzitter
- vacant - penningmeester
- Chris Mottes - secretaris
- Ronald Koppers - algemeen bestuurslid
- Pieter Boekschooten - algemeen bestuurslid

3. *Beleid*

3.1 Doelstellingen

De stichting heeft ten doel het creëren, exposeren en uitwisselen van cultuur en kunst op nationaal en internationaal gebied. Wij trachten dit doel te bereiken onder meer door het organiseren, produceren en uitvoeren van projecten die aan het doel beantwoorden, één en ander in de ruimste zin van het woord. Ook, het opbouwen van netwerken tussen kunstenaars en organisaties van kunstenaars over de gehele wereld.

De stichting gaat zicht de komende jaren vooral focussen op het realiseren van BijenTotems in het kader van 'de Binnenstad als Natuurreservaat' in Amsterdam, Nederland en Europa.

3.2 Status

BijenTotems voor Refubees is nog in een beginfase maar toch al flink uit de startblokken. Hans Kalliwoda heeft onderzoek gedaan naar een geschikt ontwerp voor BijenTotems, te gebruiken duurzame materialen, visuele kwaliteiten, en technieken om BijenTotems te maken die duurzaam in de openbare ruimte geplaatst kunnen worden. Dit proces heeft nu in de vingers. Er is een definitief ontwerp, er is een productiemethode, er is inzicht in de kosten daarvan.

Drie Amsterdamse stadsdelen (Centrum, West, Oost), het Prins Bernhard Cultuurfonds NoordHolland, en een aantal bedrijven en instellingen (3DHD, Cruythoek, Universiteit van Darmstadt, Artifex) hebben middelen en menskracht ter beschikking gesteld om een beperkt aantal BijenTotems met bijpassende BijenHotels te kunnen produceren, en plaatsen in Amsterdam. De afspraak met de stadsdelen is dat vier BijenTotems geplaatst gaan worden. Hiervoor zijn de middelen voor ruwweg driekwart geworven.

Deze vier BijenTotems vormen samen een eerste fase van het project, omdat daarin het aspect van buurtparticipatie wordt getest. Hans Kalliwoda heeft door simpelweg langs de deuren te gaan gestimuleerd dat eerste bewonersgroepen zich hebben gevormd, die convenanten hebben getekend waarin zij beloven voor een BijenTotem te zorgen. In vier buurten is met deze groepen en gebiedsmakelaars van Gemeente Amsterdam afgestemd waar de vier BijenTotems kunnen worden geplaatst, veilig en passend in de omgeving, met ruimte in nabijheid voor een BijenHotel. Hiervoor is vergunning verleend. De productiemethode is eenmaal beproefd en die BijenTotem is geassembleerd, en vervolgens op 27 augustus 2020 aan de Palmgracht geplaatst, met een feestelijke inwijding, geheel coronaproof, toespraken van Eddy Terstall (een van de ondertekenaars van het convenant), Bob Ursum en SonneCopijn, muziek van Cato Fluitsma, Leah Blitz en Ernst Reijseger. Het Parool en VPRO Tegenlicht heeft een interview met Hans Kalliwoda gepubliceerd, en verschillende

online platforms hebben over het project bericht. Dit heeft al tot veel respons en interesse van bewoners van andere buurten geleid, ook uit andere steden.

3.3 Speerpunten beleidsplan

Voor de periode 2020–2024 heeft het bestuur de volgende speerpunten geformuleerd.

Organisatie:

- Het aanvragen van een culturele ANBI-status
- Het uitrollen van het beleidsplan voor de periode 2020–2024.

Publiciteit:

- Het creëren van publiciteit voor de BijenTotems in samenwerking met cultureel productiebureau Artifex

Projecten:

- Productie van BijenTotems in samenwerking met cultureel productiebureau Artifex
- Het tussentijds evalueren en monitoren van dit project en het concept.
- Samenwerkingsverbanden scheppen en onderzoeken of World in a Shell op een meer permanente plek kan komen

Financieel:

- Het creëren van een beperkt eigen vermogen door binnenhalen van subsidies voor de ontwikkeling en het plaatsen van BijenTotems om de stichting zo in de toekomst minder afhankelijk te maken van externe financiering, met als resultaat een stabiele organisatie.

3.4 Financieel beleid

De stichting werkt geheel projectmatig en ontvangt geen reguliere subsidies. Er zijn dus slechts projectmatige kosten en er worden geen verplichtingen aangegaan voor een langere termijn dan die van het project. De dekking van projectkosten bestaan uit een combinatie van directe inkomsten uit de verkoop van BijenTotems aan steden en gemeenten, donaties van particulieren, subsidies van fondsen en overheden.

Het bestuur oefent toezicht uit op de financiering van de projecten en het vermogen van de stichting.

Bijlagen Projecten

Europartrain

De reis van de Europartrain begon in 1997 in Thessaloniki, Griekenland, toen de culturele hoofdstad van Europa. De Europartrain reisde door Europa en verzamelde dynamisch treinwagons uit alle landen om de interactie en samenwerking tussen de verschillende Europese culturen op gang te brengen en te stimuleren.

De Europartrain was een internationaal hedendaags kunstproject, reisde door Europa en verzamelde dynamisch treinwagons uit alle landen om de interactie en samenwerking tussen de verschillende Europese culturen op gang te brengen en te stimuleren. In elke stad waar de europartrain stopte, zijn festivals, manifestaties en tentoonstellingen georganiseerd.

Mensen op treinstations konden in één wagon stappen en door van wagon naar wagon te lopen, doorkruisten ze het hele continent zonder dat de trein in beweging was.

Daarbij werden kunstenaars uit heel Europa uitgenodigd om naar de Europartrain te komen en kunstwerken te maken die representatief zijn voor het huidige Europese culturele klimaat. Een tijdelijke autonome en mobiele ruimte die buitengewone ervaringen en inspiratie biedt aan vele lokale gemeenschappen en individuen.

De trein werd tentoongesteld in 23 Europese treinstations die meer dan 100.000 bezoekers trokken, terwijl tegelijkertijd zes boeken zijn gepubliceerd, vergezeld van een kunstdocumentaire film die je terug kunt vinden in bibliotheken van centra voor hedendaagse kunst zoals het Tate London, Stedelijk Museum Amsterdam, enz.

De trein werd tentoongesteld in 23 Europese treinstations die meer dan 100.000 bezoekers trokken, terwijl er tegelijkertijd zes boeken zijn gepubliceerd, vergezeld van een kunstdocumentaire film die je terug kunt vinden in bibliotheken van centra voor hedendaagse kunst zoals het Tate London, Stedelijk Museum Amsterdam, enz.

De adviesraad voor het project bestond uit Trevor Davies, directeur van Copenhagen International Theatre en directeur Copenhagen 96 CulturalCapital of Europe, Janwillem Schrofer, voorzitter van de Rijksakademie van Beeldende Kunsten, Amsterdam en voorzitter / secretaris van Prix de Rome, Paolo Bianchi, curator, kunstkriticus, journalist en redacteur voor onder meer Kunstforum International, Duitsland, Heiner Holtappels, directeur Nederlands Instituut voor Mediakunst en Coen Stork die Nederlands ambassadeur was in Pretoria, Havana en Boekarest. Hij was de beschermheer van het Europartrain-project.

In het najaar van 2000 vond de finissage van de Europartrain plaats op de Europese Culturele Hoofdstad 2000 in Krakau, Polen. Als tijdelijke, autonome en mobiele ruimte leverde het buitengewone ervaringen en inspiratie op voor veel lokale gemeenschappen en individuen. Evenementen en tentoonstellingen rond de Europartrain op stations met alle activiteiten en happenings werden daardoor mogelijk gemaakt

World in a Shell

Dit project is een voertuig voor interculturele uitwisseling en intellectuele kruisbestuiving, ondersteund door sociale en ethische overwegingen. Het is een interdisciplinair project dat opereert binnen de liminale ruimtes tussen kunst, wetenschap en onderwijs - met verwijzingen naar milieu / groen leven en humanitaire kwesties (met name rampenbeheer en de vermindering van de beschikbaarheid van ruimte).

Het project is een geavanceerde technische stunt. Nieuwe 'Concepts of Homes' zijn meer dan ooit nodig in tijden van veranderende klimaten en massamobiliteit. World in a Shell presenteert een architectonische uitdaging, een baanbrekende technische stunt, een 'paradigmaverschuivende-interventie als project-in-the-make aan de TU Delft University for Technology (2000-2005) en is een inspiratiebron geweest voor de kleine en containergebaseerde woningbeweging en de stimulans voor de eerste studentencontainers van DUWO in 2003.

Als artist-in-residence en walk-in-sculptuur brengt het echter energieën over, een beetje magie, waar 'kunst de wetenschap ontmoet', een goddelijke symbiose van het tastbare en het ongrijpbare, een plezier om te ervaren, zij het de esthetiek, de akoestiek of de techno-nurdiness. Perfect voor een breed scala aan activiteiten. Hoe verder weg, hoe beter! Nieuwste installatie als 'FuturePollination Lab' met inspiratiesessies over zwermintelligentie en waarom een gezonde sociale cohesie een voorwaarde is voor ecologische duurzaamheid. Zoek het verder op Facebook.

Als hightech multifunctionele installatie is WiaS gebaseerd op de afmetingen van een standaard zeecontainer, maar is het zevenvoudig van de oorspronkelijke grootte uit te klappen. Met een zelfvoorzienende en energieonafhankelijke infrastructuur kan WiaS in elke klimaat- of geografische omgeving functioneren. Het wordt aangedreven door hernieuwbare energie (wind en zon) met een enorme energieopslagcapaciteit en digitale interface. In technische termen is het 's werelds krachtigste microgrid-technologie voor zijn omvang die draait op hernieuwbare energie. WiaS maakt ook gebruik van technologieën die kunnen worden gebruikt zonder afbreuk te doen aan het milieu of de waarden en levensstijlen van de mensen die het bezoekt.

De raad van adviseurs voor WiaS bestaat uit Charles Esche, voormalig directeur Van Abbemuseum, Eindhoven, Jan Pronk, voormalig minister van Buitenlandse Zaken en Wonen, prof. Dr. Internationale Ontwikkeling ISS, Den Haag, Paolo Bianchi, onafhankelijk curator en kunstcriticus, Baden / Zwitserland en Rob Docter, voormalig directeur van het Berlage Instituut in Rotterdam, Nederland.

Het praktijkgerichte artistieke onderzoek uitgevoerd met WiaS is gekozen voor hosting door de Australische organisatie 'Project Anywhere' en gepresenteerd op hun symposium in Parsons New School NY.

Door middel van een kunstenaarsinterventieproces is WiaS ontwikkeld aan de Technische Universiteit Delft, waarbij praktisch een breed scala aan faculteiten betrokken is, beurzen ontvangen en sponsoring door 75 instellingen (en andere sponsors). Voor de onderzoeks-, ontwerp- en bouwfase is ongeveer 50 jaar arbeid geïnvesteerd en UNESCO Parijs eerde WiaS door haar beschermheerschap toe te kennen.

Technologische vooruitgang alleen was niet het doel. Het doel was daarentegen om een vaartuig te ontwikkelen dat persoonlijke interactie, het delen van kennis mogelijk maakt en om brede oplossingen voor te stellen op het gebied van autonomie en decentralisatie. In deze context is de meest gewenste functie van WiaS als een kunstenaarslaboratorium om zowel verhalen te vertellen als te verzamelen.

Bijentotem

BijenTotems voor Refubees is een project van kunstenaar Hans Kalliwoda, uitgevoerd door Stichting De Blinde Schilders (Blindpainters) in coproductie met cultureel organisatiebureau Artifex.

BijenTotems voor Refubees adresseert de problematiek van het uitsterven van wilde bijensoorten (bestuivers) op het platteland, als gevolg van monoculturen en grootschalige landbouwgebruik, en door het overmatig gebruik van pesticiden en de opname daarvan in het grondwater. Het platteland is daardoor zeker nog voor tien jaar giftig gebied voor bestuivers. Door de teruglopende populaties worden gewassen niet of veel minder bestuift, waardoor onze voedselvoorziening in gevaar komt, en ook de biodiversiteit afneemt omdat insecten aan de basis van de voedselketen staan. Zolang dit probleem niet is opgelost, is de stad het toevluchtsoord voor wilde bijensoorten. Alle 105 Noord-Hollandse wilde bijensoorten komen bijvoorbeeld in Amsterdam nog voor.

De oplossing van Hans Kalliwoda is stadsbuurten elk een wilde bijensoort te laten adopteren, en gastvrijheid te laten verlenen met een BijenTotem, een verticale tuin waar deze wilde bijensoort precies die planten vindt waar de soort nectar van drinkt, en een BijenHotel, een installatie in de directe nabijheid waar een kolonie wilde bijen kan verblijven. Een groep bewoners uit de buurt wordt gemobiliseerd om samen voor deze BijenTotem te zorgen. De totem is bovendien een volledig circulair systeem, waar GFT-afval ingaat, dat door wormen gecomposteerd wordt, waarna de wormen met 'wormenthee' de planten van voedsel voorzien, en die planten voeden de bijen, waardoor die bevrucht worden en voedsel opleveren dat weer tot GFT leidt. De gehele installatie is gerealiseerd met innovatieve 3D-printing, met grondstof die volledig uit gerecycled niet-giftig plastic is gewonnen.

Dit project, dat stadsbewoners laat ervaren en begrijpen dat zij een belangrijke actieve rol hebben in behoud van biodiversiteit, is een typisch 'bottom-up' project dat sociale cohesie in de buurt helpt stimuleren, het is een toonbeeld van circulariteit, en het is vooral ook een kunstproject, door het totemisme, het gegeven dat hier een 'familie'verband van buurtbewoners wordt gevierd, en een verbond tussen mens en bij. Een kunstproject is dit eveneens in de ruimte die het mensen geeft voor eigen meningsvorming, en in het proces om een BijenTotem geplaatst te krijgen: het overtuigen van buurtbewoners om deel te nemen, het tekenen van een convenant tussen buurtbewoners waarmee zij hun inzet bevestigen, het traject van voorbereiden en uiteindelijk de plaatsing en inwijding en overdracht van de BijenTotem aan de buurt. Bij al deze fases betreft Hans Kalliwoda andere, bij voorkeur lokale, kunstenaars voor performances; bijvoorbeeld bij een huiskamervoorstelling om buurtbewoners over de merites van het project te informeren.

Het project wordt ondersteund met een informatieve website (www.bijgeloof.nu) met voor elke BijenTotem een eigen landingspagina, en een facebookpagina voor actualiteiten (www.facebook.com/BeeCareAmsterdam). Stichting Schoolbuurtwerk (www.jufopstraat.nl) coördineert een educatietraject voor basisscholen.